

Чл. 4. Святия Синодъ, съставляющій Върховното Духовно Началство на православнитѣ християни въ Екзархията, състои отъ Екзархътъ, прѣдседателъ неговъ, и отъ съзасѣдатели.

Чл. 5. Екзархътъ носи тая титла независимо отъ Епископския си чинъ, имѣющій убо Екзархийската титла ще е епископъ на Епархията, която се е случило да има, когато е станалъ Екзархъ, и ще бѣде пакъ Епископъ на тази Епархия, ако би да предстане отъ Екзаршеството безъ низвержение отъ священоначалството си. Екзархътъ се опрѣдѣлява пожизненно.

Чл. 6. Съзасѣдатели на Синода се правилно (канонически) вситѣ Митрополити на Екзархията. Нъ понеже не е възможно да присѣдствуватъ постоянно вси тия въ Синода, то четири само отъ всѣхъ избираеми съзасѣдателствуватъ и прѣдставяватъ вситѣ друзи за всичко освѣнъ за онова, което настоящия Законъ прѣдпазва за вситѣ Епархии.

Чл. 7. Митрополититѣ зависящи направо отъ Св. Синодъ стоятъ подъ непосредственното правилно надзирателство и вѣдомство на този Синодъ, отъ когото приематъ и ржкоположението си, когото споменуватъ правилно въ священнитѣ служби и до когото се направо отнасятъ.

Чл. 8. Въ сѣдалището на всѣка митрополия подъ прѣдсѣдателството на Митрополита или на единъ неговъ Намѣстникъ сжществува единъ Епархияленъ Духовенъ Съвѣтъ, състоящъ отъ прѣдсѣдателтъ му и отъ четири епархиални священници, избираеми само отъ духовнитѣ избиратели спорѣдъ глава 5-а.

Чл. 9. На тоя Епархияленъ Съвѣтъ принадлежи управлението и сждението на духовнитѣ епархиални дѣла.

Чл. 10. Рѣшеніята на Епархиалнитѣ Духовни Съвѣти се отнасятъ апелативно и окончателно прѣдъ Св. Синодъ. Тоже отнасяние за онищожение рѣшения, издадени противъ святитѣ правила, става прѣдъ сжщия Св. Синодъ.

ГЛАВА 2-а.

За избиранieto на Екзархътъ.

Чл. 11. (15) Избираемий за Екзархъ трѣбва да има слѣдущитѣ качества: 1, да е членъ отъ българската църква; 2, да е родомъ Българинъ; 3, да има възраст поне 40 год. 4, да има учение въобще и най паче църковно; 5, да се от-